

Forst. t. L. om Ordningen af Kbhvns Forstærkningskorps.

Den første af de her anførte Forandringer er foretaget, fordi det vides, at Væbnelsen Væbning saavel hos Befalingsmænd som hos Mandskab har en mindre god Klang.

De to følgende Væbninger skulle her ikke nærmere motiveres, eftersom Hensigtsmæssigheden af dem er godkjendt af begge Thing under Forhandlingerne i Rigsdags-samlingen 1879—80.

Forslaget om, at de til Væbelse indtalte Underofficerer, Underkorporaler og Menige, hvad angaar Lønning, Brød, Oer- og Undermundering samt Sygepleie stilles paa lige Fod med Hærens øvrige Afdelinger hvorhos der i Stedet for Kvarter in natura gives dem en Kvartergodtgjørelse, finder sin Begrundelse i Følgende:

I Lov om Ordning af Kjøbenhavn Væbning af 28de Mai 1870 §§ 10 og 11 er det anordnet, at hverken ved Væbningens aarlige Væbelse eller anden Tjeneste, der ikke varer over 24 Timer, tillægges der Underofficererne af Forstærkningen, Underkorporalerne eller de Menige Lønning, Brød, Kvarter eller Undermundering samt, at de ved Væbningen ansatte Personer, Underofficerer af Linien undtagne, selv skulle anstaffe og vedligeholde de nødvendige Munderings-sager imod Godtgjørelse.

Den første Bestemmelse var indsat som Følge af den Betragtning, at naar Væbnerne ordnes saaledes, at de først tage deres Begyndelse henimod den Tid paa Dagen, da Borgernes daglige Forretninger sædvanlig endte, vil dette sammenlignet med de i Hærløven fastsatte Væbelse, hvorved der lægges Beslag paa Soldatens hele Tid, frembyde en saa stor Lempelse, at Statens Forpligtelse til at betale Væbningens Mandskab Lønning m. m. bør kunne bortfalde.

Den anden Bestemmelse, at Væbningens Børnepligtige selv skulle afholde Udgifterne ved deres Uniformering imod en daglig Munderingsgodtgjørelse var indsat, fordi Væbningens Tjeneste kunde blive paataldt i Politivæbning udenfor den aarlige Væbelsestid, saa at dens Mandskab maatte have Uniform og Baaben i Hjemmet, for at Ophold ved Samling og Skæbning kunde undgaaes. Kun det Mandskab, der godtgjorde ikke at have Evne til at anstaffe de nødvendige Munderings-sager, skulde under Væbelse tilkøbes fra Væbningens Depot.

Begge Bestemmelser maa ifølge de til Ministeriet aarlig indkomne Beretninger siges at have virket mindre heldigt.

Hvad først Lønnings-spørgsmaalet angaar, har den Følelse jevnligen fundet Udtryk, at det har sine Misligheder at tage Arbej-

deren bort fra hans Erhverv en stor Del af Dagen uden at yde ham noget som helst Væderlag, med andre Ord, at Mandstabet, der aarlig møder til en for den Enkelte ofte besværlig Gjerning, har et Krav paa at stilles lige med Hærens øvrige Soldater.

Dernæst har Selvbeklædningsprincippet, hvorved skulde vindes, at Mandstabet opbevarer sine Munderings-sager i Hjemmet, ikke staaet sin Prøve i Praxis. Vel er det kun et forholdsvis ringe Antal Sæt Munderings-sager, som i de senere Aar ere blevne ubleverede fra Væbningens Depot, under dennes Væbelse i Sammenligning med tidligere Aar, men heraf tør man imidlertid ifølge de fra Væbningen fremkomne Udtalelser ikke slutte til Tilstedeværelsen af et større Antal Uniformer som privat Eiendom blandt Væbningens Mandskab. Nedgangen i Efter-spørgslen efter Uniformer fra dennes Depot viser kun, at Mandstabet efterhaanden har erkjendt det Fordelagtige i til Væbnerne at leie Uniformer og til Gjengæld at oppebære den i Lovens § 11 fastsatte rigelige Munderingsgodtgjørelse. Der kan saaledes gaaes ud fra, at der langtsaa eksisterer det i paakommende Tilfælde nødvendige Antal Munderings-sager, ligesom de, der findes, jevnligen ere af saare ringe Beskaffenhed.

Dertil kommer endnu, at Snit og Farve af Munderings-sager til Væbningen i sin Tid fastsattes med det Hensyn for Die, at Mandstabet burde kunne bruge dem ogsaa udenfor Tjenesten. Uniformen maatte i Mandstabet egen Interesse være af den Beskaffenhed, at den med en ringe Forandring kunde omdannes fra militært til civilt Brug og omvendt. Men den nødvendige Følge heraf, en særegen, noget afstikkende Uniform for Væbningen har været en stadig Kilde til Utilfredshed hos det indtalte Mandskab, og synes at have udøvet en noget vækkende Indvirkning paa dets Interesse for Tjenesten. Og den Omstændighed, at Mandstabet ikke er udstyret som den øvrige Hær, har gjort, at det i en Række af Aar har maattet faa Brødpøser og Feltflasker. Følgen deraf har været, at Mandstabet enten slet ikke har kunnet medføre Proviant eller har medført denne i Patronastasken eller paa anden ureglementeret Maade, eller ogsaa har ladet sig den bringe ud paa Væbelsespladsen, hvad kun lidet er stemmende med Tjenestens Lære.

Ministeriet har i de aarlig fremlagte Lønningslovsforslag stadig bevaret de paagjældende Paragrafer og altsaa faktisk derved taget Ordet for Vibeholdelsen af den bestaaende Tilstand, men tror nu, støttet paa en Række indtrængende Indstillinger, at burde forlade den, dels altsaa fordi Bestemmelserne i Lovens